

رابطه جرم-اندازه کهکشانها در محیط های مختلف

محمد رضا شجاعی*؛ سعید توسلی؛ پارسا غفور

دانشگاه خوارزمی، دانشکده فیزیک

دریافت: ۱۴۰۳/۳/۲۱ پذیرش: ۱۴۰۳/۸/۱۹

چکیده

ما در این مقاله رابطه اندازه - جرم ستاره ای کهکشان ها و همچنین نرخ ستاره زایی آنها (SSFR) را در محیط هایی پر چگال (خوشه، گروه) و همچنین محیط های کم چگال (تهی جاها) بررسی کردیم. برای رسیدن به این هدف، از داده های شبیه سازی میلینیوم^۱ درانتقال به سرخ صفر بهره بردیم. طبق تحقیقات ما، اندازه کهکشان های بیضوی و مارپیچی پر جرم تحت تأثیر محیط آنها قرار نمی گیرد. در این بررسی ها نشان دادیم که اندازه کهکشانهای کم جرم مارپیچی در تهی جاها از محیط های پرچگال بیشتر است. همچنین در میان کهکشانهای بیضوی، گروهی از کهکشانهای کم جرم را مشاهده کردیم که علارغم جرم یکسان، فشرده تر بودند. با توجه به اثرات گازهای داغ محیط بین کهکشانی در محیط گروه و مخصوصا خوشه و برهم کنش گرانشی بین کهکشانها در این محیط ها، کهکشانهای مارپیچی تمایل به نرخ ستاره زایی کمتری در این محیط ها دارند. همچنین ما دریافتیم که اندازه کهکشانهای کم جرم مارپیچی تحت تأثیر محیطهای پر چگال خوشه و گروه قرار می گیرند و به این علت کهکشانهای مارپیچی کم جرم در محیط کم چگال (تهی جا) اندازه بزرگتری نسبت به محیط های دیگر دارند. تجزیه و تحلیل ما نشان می دهد که فراوانی گاز سرد نسبت به جرم هاله کهکشانها، تأثیر بیشتری درنرخ ستاره زایی در همه محیط ها دارد.

واژگان کلیدی: تحول کهکشانها، ساختار کهکشانها، پارامترهای اساسی

مقدمه

یکی از روش های مستقل برای بررسی وضعیت تحول کهکشانها، استفاده از روابط مقیاسی کلاسیک برای برقراری ارتباط بین شکل، اندازه های فیزیکی، توزیع ستاره ای، روشنایی کهکشانها [10] و جرم ستاره ای [16] است. اندازه یک کهکشان در یک جرم ستاره ای خاص، و همچنین توزیع جمعیت ستاره ای آن، اطلاعات ارزشمندی را درباره تاریخچه تشکیل کهکشان ارائه می دهند. هر دو این عوامل می تواند نشان دهنده ی نحوه تکامل یک کهکشان باشد. در بررسی کهکشانهای بیضوی و مارپیچی، مشخص شده است که آنها تاریخچه تحول متفاوتی دارند و به همین علت رابطه جرم-اندازه ستاره ای^۲ (MSR) متفاوتی دارند [17]. در سالهای اخیر رابطه بین اندازه و جرم ستاره ای کهکشانهای بیضوی و مارپیچی در انتقال به سرخ های پایین بررسی شده که این ارتباط تا انتقال به سرخ $z \sim 3$ مورد

*نویسنده مسئول Mohammadreshojaei@gmail.com

تایید قرار گرفته است [11]. برای بررسی علت تغییر اندازه کهکشانها، می بایست آنها را بر اساس دو فرایند تاثیر عوامل درونی و تاثیر عوامل محیطی دسته بندی کرد. اگر فرآیندهای درونی مسبب رشد اندازه کهکشانها باشند، فرایندهای مورد نیاز برای رشد بسته به جرم کهکشانها متفاوت خواهد بود. گسترش توزیع ستاره‌ای در کهکشانهای بزرگتر ممکن است به علت تاثیر سیاهچاله مرکزی این کهکشانها باشد. کهکشانهای کم جرم‌تر، به علت انفجارهای ابرنواختری و بادهای ستاره‌ای، انبساط بی دررو را تجربه خواهند کرد. یک نظریه جایگزین نیز در میان نویسندگان بطور قابل توجهی محبوب است. این نظریه این امر را پیشنهاد می‌دهد که رشد اندازه کهکشانها بزرگ ناشی از ادغام‌های بزرگ [13] یا ادغام‌های پی در پی کوچک کم گاز، صورت می‌پذیرد. به نظر می‌رسد مشاهدات اخیر این ایده را نیز پشتیبانی می‌کند که کهکشانهای بزرگ از درون به بیرون رشد می‌کنند. این به معنای آن است که هسته‌های این کهکشانها از انتقال به سرخ‌های بالا با اندازه‌های بزرگ شکل گرفته‌اند، و تکامل در بخش‌های خارجی کهکشانها رخ داده است. به عبارت دیگر، اندازه و جرم ستاره‌ای این کهکشانها به طور مداوم در طول زمان از بخش بیرونی افزایش می‌یابد [21].

تکامل کهکشانها از نظر ساختار فیزیکی آنها تحت تاثیر محیطی است که در آنها واقع شده‌اند. اعتقاد بر این است که تکامل کهکشانها در محیط‌های چگال، منجر به تولید سیستم‌های بزرگتر با نرخ‌ی سریع‌تر می‌شود [15]. در محیط‌های پر چگال، خروج گاز از هاله یا دیسک کهکشانها و همچنین کاهش سریع گازهای بین ستاره‌ای آنها، هر دو ناشی از فرایندهایی مانند برخورد سریع کهکشانها، خفگی، قطع مکش گاز هاله، و فشار ناشی از محیط کهکشانی هستند. این فرایندها به طور اساسی منابع سوخت مورد نیاز برای تشکیل ستاره‌های جدید را از بین می‌برند. به این صورت که محیط داخل خوشه کهکشانی، گاز هاله این کهکشانها را از بین می‌برد و به این صورت ستاره‌زایی دیسک کهکشانها با استفاده از سوخت گازی بین ستاره‌ای خود و اتمام آن، کاهش می‌یابد. مطالعات نشان می‌دهد که کهکشانهایی که نرخ ستاره‌زایی قابل توجهی دارند پس از ورود به مناطق پر چگال مانند یک خوشه کهکشانی، بدون توجه به جرم اولیه ستاره‌ای آنها، ستاره‌زایی آنها احتمالاً به طور موثری در طول ۱-۳ میلیارد سال اولیه (حداکثر ۶ میلیارد سال) از ورودشان، متوقف خواهد شد. برای بررسی بیشتر تاریخچه تحول کهکشانها، در این مقاله رابطه جرم - اندازه کهکشانها را در محیط‌های مختلف کهکشانی و اثر آن به روی ستاره‌زایی مورد بررسی قرار دادیم. به همین دلیل ما محیط کهکشانی را به دو محیط پرچگال (خوشه و گروه) و کم چگال (تهی جاها) تقسیم بندی کردیم و پارمترهای مربوط به کهکشانها را در این محیط‌ها مورد بررسی قرار دادیم. در این مقاله در بخش ۲، در مورد روش جمع‌آوری داده‌ها و در بخش ۳ در مورد نتایج صحبت کردیم و در نهایت نتایج بدست آمده را مورد تحلیل و بررسی قرار داده ایم.

انتخاب داده

در این مقاله، برای مقایسه‌ی ویژگی کهکشانها در محیط‌های مختلف، از داده‌های نیمه تحلیلی L-Galaxies [3] که بر روی داده‌های شبیه‌سازی کیهان‌شناسی میلینیوم [19] در ابعاد ۳۰۰ مگاپارسک پیاده شده است، استفاده کرده ایم. این شبیه‌سازی بر اساس نتایج پلانک یعنی $\Omega_m = 0.315$, $\Omega_\Lambda = 0.685$, $\sigma_8 = 0.826$, $n_s = 0.961$ ،

$h \text{ (km/sMpc)} = 0.673$ و $L \text{ (Mpc/h)} = 480.279$ ، $m_p \text{ (M}_{\text{sun}}/\text{h)} = 9.61104 \times 10^8$ بدست آمده است. ما تمام کهکشانهای شبیه سازی شده روشن تر از قدر مطلق $M_r = -18$ در فیلتر r و انتقال به سرخ $z = 0$ را انتخاب کردیم که تقریباً ۹۴۰،۰۰۰ کهکشان دارای این شرایط بودند. همچنین با اعمال الگوریتم FOF [3],[8] بر روی این داده ها، محیط های پرچگال مانده گروه و خوشه کهکشانی انتخاب شده اند. با تشخیص تقریباً ۷۰۰۰۰۰ کهکشان در ساختارهای کیهانی چگال از طریق الگوریتم FOF، ما یک معیار برای تمایز بین گروه ها و خوشه ها ایجاد کرده ایم. برای تعریف گروه ها، یک محدوده ۸ تا ۱۵ عضو را در نظر گرفته ایم، در حالی که برای خوشه ها، آن هایی را که بیش از ۱۰۰ عضو کهکشانی دارند، انتخاب کرده ایم. از داده های اولیه، به ترتیب حدود ۳۰۰۰۰ کهکشان در حدود ۱۷۱ خوشه کهکشانی و حدود ۴۰۰۰۰ کهکشان در قالب ۳۷۷۵ گروه کهکشانی را در این محیط های چگال شناسایی کرده ایم. علاوه بر این، در جهت مقایسه رابطه جرم و اندازه ستاره ای کهکشانها در محیط های چگال و کم چگال در ادامه کهکشانهای واقع در محیط های کم چگال (تهی جا) را از داده های اولیه شناسایی کردیم. برای انجام این کار، از کاتالوگ تهی جا توسط [20] تهیه شده، استفاده کردیم. این کاتالوگ بر اساس الگوریتم [2] فراهم شده است. بر اساس این کاتالوگ، حدود ۴۰۰۰۰ کهکشان درخشان تر از $M_r = -18$ به عنوان کهکشانهای تهی جا انتخاب شدند. همچنین به منظور مطالعه دقیق تر اثر محیط بر روی ستاره زایی و اندازه کهکشانها، در ادامه ما کهکشانها را در هر سه محیط بر اساس رابطه $(B/T) \geq 0.7$ و $(B/T) \leq 0.4$ به ترتیب به کهکشانهای بیضوی و مارپیچی تقسیم بندی کردیم. جدول ۱ مجموعه داده نهایی را برای هر محیط، بر اساس ریخت شناسی کهکشانها نشان می دهد.

جدول ۱. نمونه نهایی شامل تعداد کهکشانها در سه محیط که توسط ریخت شناسی کهکشانها تمایز یافته اند.

	خوشه	گروه	تهی جا
مارپیچی	19461	23730	34335
بیضوی	3070	6258	2023

نتایج

رابطه جرم ستاره ای – اندازه کهکشانها

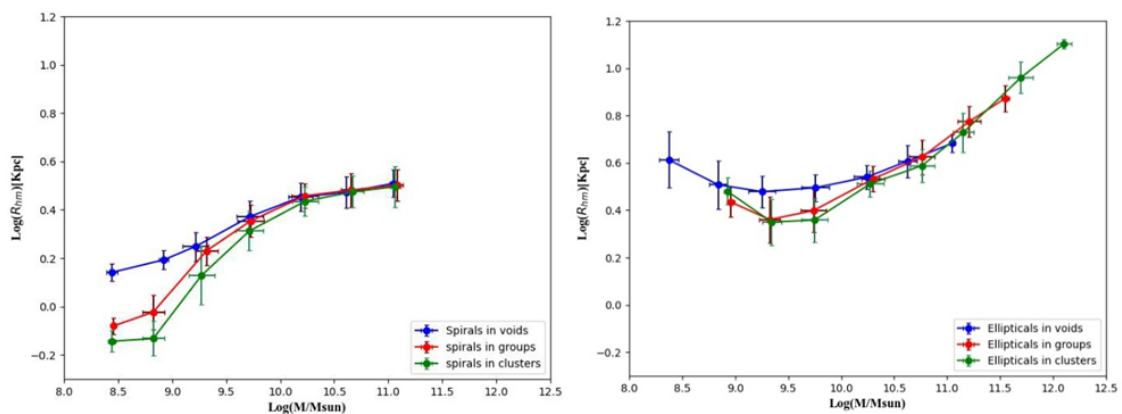
در شکل ۱، نمودار اندازه – جرم ستاره ای کهکشانها، در انتقال به سرخ صفر را بر اساس داده های شبیه سازی شده نشان می دهد. برای بررسی دقیق تر ارتباط میان رابطه جرم – اندازه کهکشانها با ریخت شناسی کهکشانها، نمونه اولیه را به دو دسته کهکشانهای بیضوی (سمت راست) و کهکشانهای مارپیچی (سمت چپ) در سه محیط تهی جا، گروه و

خوشه طبقه بندی کردیم. همانطور که از شکل نمایان است، در تمام بازه های جرمی، جدا از اینکه کهکشانها در چه محیطی قرار دارند، کهکشانهای بیضوی بزرگتر از مارپیچی هستند. همچنین با افزایش جرم، اندازه کهکشانهای افزایش می یابد که این روند برای کهکشانهای مارپیچی نمایان تر است. یافته های بدست آمده با نتایج ارائه شده در مطالعات [16] و [1] در محدوده جرمی [۹،۱۲] بر اساس داده های (SDSS) و CANDELS/3D-HST، مطابقت دارد.

نگاهی دقیق تر به کهکشان های مارپیچی نشان می دهد که کهکشان های کم جرم ($[8.1, 10]$) بیشتر از کهکشان های با جرم بالا تحت تأثیر محیط قرار می گیرند. به نحوی که، کهکشان های مارپیچی درون تهی جاها عموماً بزرگتر از کهکشان های درون گروه ها و خوشه ها هستند. این نتیجه با نتایج رصدی بدست آمده توسط Cebrian (۲۰۱۴) سازگار است. علاوه بر این نتایج نشان می دهند که رابطه بین اندازه و جرم ستاره ای کهکشان های مارپیچی بر جرم، مستقل از محیط آنهاست. به این معنی که تراکم محیط بر روی اندازه کهکشانهای پر جرم مارپیچی بی تاثیر است.

از سوی دیگر، کهکشان های بیضوی با جرم های بین ۹ تا $10/5$ بیشتر از کهکشان های با جرم بالا تحت تأثیر محیط قرار می گیرند. در این محدوده جرمی، اندازه کهکشان های بیضوی در تهی جاها نسبت به گروه ها و خوشه ها نسبتاً بزرگتر است. بر اساس یافته های بدست آمده، محیط بر رابطه اندازه جرم کهکشان های بیضوی سنگین تر از $10/5$ تأثیر نمی گذارد. در مقابل برای کهکشانهای سبک جرم بین ۸ تا حدود $9/5$ ، شیب کمی منفی را تجربه می کنند. همین روند توسط [18] در شبیه سازی IllustrisTNG گزارش شده است.

این محدوده جرمی از کهکشانهای ناشی از شبیه سازی را از نظر ریختشناسی تجزیه و تحلیل کردیم و میانگین B/T حدود $0/95$ محاسبه شد. از این داده ها می توان استنباط کرد که کهکشان هایی که در محدوده جرم ذکر شده قرار می گیرند، بیشتر کروی شکل هستند. ما پیشنهاد می کنیم که کهکشان های مورد نظر ممکن است به عنوان کهکشان های کروی فشرده طبقه بندی شوند.

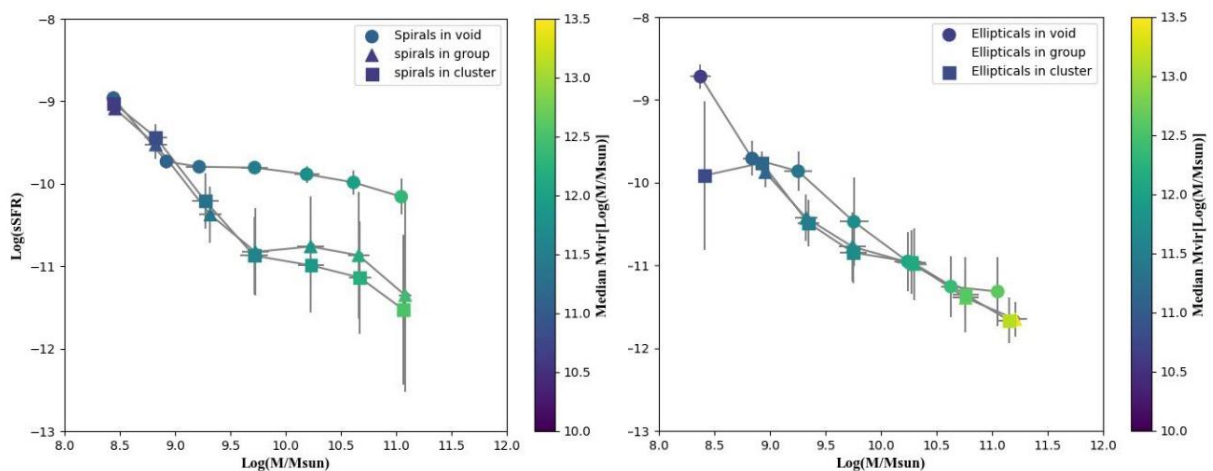

شکل ۱. مقایسه رابطه اندازه-جرم کهکشان ها در شبیه سازی میلیونیوم ($z=0$) در محیط های کم چگال و پرچگال. اندازه کهکشان ها با افزایش جرم آنها افزایش می یابد. علاوه بر این، کهکشان های کم جرم تحت تأثیر محیط قرار می گیرند در حالی که کهکشان های با جرم بالا مستقل از محیط هستند.

رابطه نرخ ستاره زایی - جرم ستاره های کهکشانیها

برای بررسی تأثیر محیط بر ویژگی های کهکشانیها، به ویژه تمرکز بر نرخ ویژه ستاره زایی (SSFR)^۴، نمودار مقدار متوسط SSFR بر اساس جرم متوسط ستاره های کهکشانیها در محدوده های مختلف برای جمعیت های مارپیچی و بیضوی را رسم کردیم. ما همچنین دو عامل مهم مؤثر بر نرخ تشکیل ستاره در محیط های مختلف را مطالعه کردیم که عبارتند از: جرم کل هاله (M_{200}/M_{sun}) و جرم گاز سرد دیسک کهکشانی ($M_{\text{coldGas}}/M_{\text{star}}$).

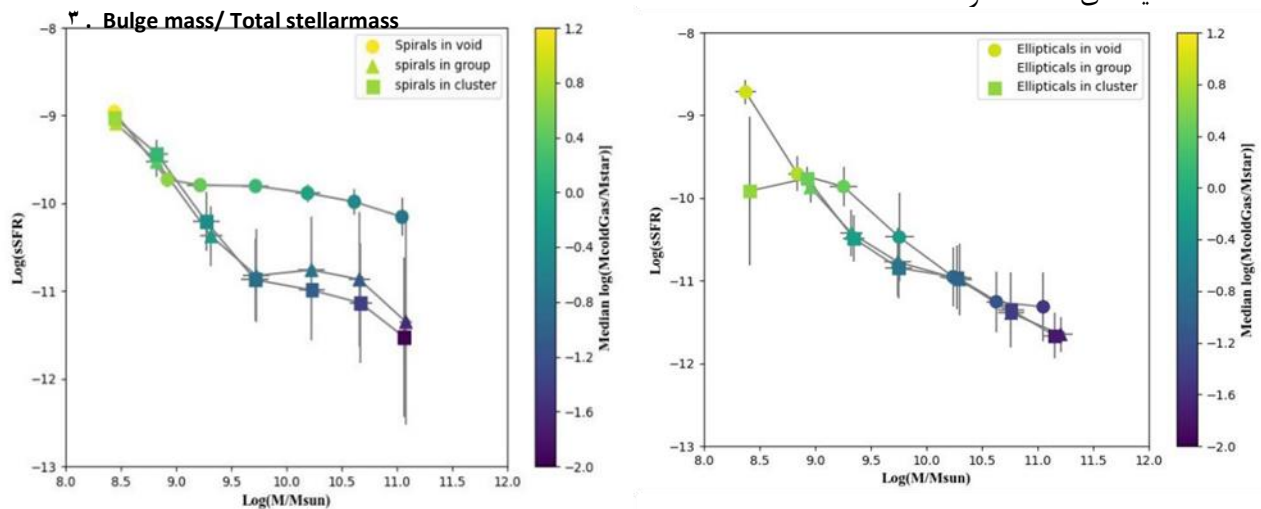
در شکل ۲، داد های خود را به شکل های مارپیچی و بیضوی جدا کرده ایم و مقدار متوسط SSFR را به عنوان تابعی از جرم متوسط ستاره ای برای هر محدوده جرمی در محیط های مختلف ترسیم کردیم. دو شکل نشان می دهند که افزایش جرم ستاره ای با کاهش واضح نرخ ویژه تشکیل ستاره (SSFR) همراه است. شکل اول نشان می دهد که نرخ ستاره زایی کهکشان های بیضوی به طور قابل توجهی تحت تأثیر محیط آنها نیست. شکل دوم همچنین نشان می دهد که سرعت تشکیل ستاره (SSFR) کهکشان های مارپیچی با جرم بالا در تهی جاها در مقایسه با کهکشان های گروه ها و خوشه ها در همان محدوده جرمی گزارش شده توسط [14] بیشتر است. این مطالعه نشان می دهد که خواص محیطها بر سرعت تشکیل ستاره های کهکشانیها مارپیچی تأثیر می گذارند. با بررسی دقیق نمودار، آشکار می شود که تغییر در SSFR در میان کهکشانها در محیط های متمایز را نمی توان به تفاوت در جرم کل هاله آنها نسبت داد.

شکل ۲. مقایسه SSFR - جرم ستاره ای کهکشانیها در محیط های مختلف. پنل اول برای مارپیچ ها و دومی الگوی بیضوی را نشان می دهد. M_{vir} بر SSFR برای هر دو جمعیت تأثیری ندارد.

در شکل ۳، ما دو نمودار جدید ایجاد کرده ایم که مقدار متوسط SSFR کهکشانیها را بر اساس جرم متوسط ستاره ای کهکشانیها نشان می دهد. با این حال، این بار ما از جرم گاز سرد موجود در دیسک کهکشانی (ستاره ساز) به عنوان کد رنگی استفاده کرده ایم. نتیجه آنکه کهکشان های موجود در تهی جاها، به ویژه کهکشانیهای مارپیچی، دارای مقدار بیشتری جرم گاز سرد در مقایسه با همتایان خود در محیط های دیگر هستند. این منجر به افزایش سرعت تشکیل

ستاره در این کهکشان ها می شود. بنابراین، مقدار فراوانی جرم گاز سرد نقش مهمی در sSFR در کهکشان ها در محیط های مختلف دارد.

شکل ۳. مقایسه sSFR - جرم ستاره ای کهکشان ها در محیط های مختلف. این نرخ بالای تشکیل ستاره در کهکشان های واقع در تهی جا را می توان به مقدار بیشتر گاز سرد (ستاره ساز) موجود در این کهکشان ها نسبت داد.

بحث

در سراسر این مقاله، برای نشان دادن تأثیر احتمالی محیط ها بر رابطه اندازه-جرم ستاره ای و نرخ خاص تشکیل ستاره (sSFR) کهکشان ها، داده های Millenium خود را به محیط های متراکم (گروه ها و خوشه ها) و کم چگال (تهی جاها) تقسیم کردیم. دو نوع مختلف از برهمکنش ها می توانند یافته های ما را توضیح دهند: برهمکنش های هیدرودینامیکی و برهمکنش های گرانشی.

ما رابطه بین اندازه و جرم کهکشان ها را در محیط های با چگالی کم و بالا تجزیه و تحلیل کرده ایم. یافته های ما نشان می دهد که کهکشانهای مارپیچی با جرم ستاره ای کم که درون تهی جاها وجود دارند، در مقایسه با هم تیان خود در گروه ها و خوشه ها، بزرگ تر هستند. علاوه بر این، ما نشان دادیم که کهکشانهای مارپیچی با جرم ستاره ای بالا وقتی در محیط های متراکم یافت می شوند، sSFR پایینی از خود نشان می دهند. ما تجزیه و تحلیل کردیم که چگونه جرم هاله و جرم گاز سرد در این کهکشان ها بر رفتار ستاره زایی آنها تأثیر می گذارد. یافته های ما نشان می دهد که جرم گاز سرد نقش مهمی در این رفتار دارد. فرایندهای متعددی در محیط های متراکم وجود دارد که می توانند با حذف یا مختل کردن گاز بین ستاره ای در دیسک ها و هاله های کهکشانی، تشکیل ستاره ها را خاموش کنند.

کهکشانهای مارپیچی کم جرم به دلیل پتانسیل خود گرانشی کم، به ویژه در برابر فعل و انفعالات محیطی حساس هستند. فعل و انفعالات گرانشی در خوشه ها، احتمالاً به شکل برخورد سریع، می تواند به طور موثر ستاره ها و گازها را

از قسمت های بیرونی کهکشان های مارپیچی حذف کند و حتی ریختشناسی کهکشان ها را تغییر دهد. اندازه کوچکتر کهکشانهای مارپیچی کم جرم در محیط های متراکم را می توان همانطور که در مورد آن بحث کردیم توضیح داد. در مقایسه با محیط تهی جا، شواهدی وجود دارد مبنی بر اینکه نرخ ستاره زایی یک کهکشان مارپیچی عظیم از طریق مبادله گازهای گرم و سرد میان هاله کهکشان و محیط ستاره ای کهکشان ایجاد می شود [5] با ورود کهکشان به یک محیط پر چگال مانند خوشه کهکشانی، گازهای داغ میان کهکشانی در خوشه با ایجاد فشار بر گاز موجود در هاله کهکشان که به علت سرعت نسبی کهکشان با محیط میان کهکشانی ایجاد می شود، از بین می رود. این امر موجب از بین رفتن ذخیره گاز مورد نیاز برای ایجاد ستاره زایی کهکشان شده و کهکشان با مصرف گازهای درون ستاره ای و پایان این گازها به سمت خاموشی خواهد رفت. این فرایند می تواند دلیلی بر کاهش نرخ ستاره زایی کهکشانها ی مارپیچی در محیط های پر چگال باشد [7].

نتیجه گیری

تجزیه و تحلیل جامع ما از داده های شبیه سازی Milennium ارزشمندی را ارائه کرده است که به شرح زیر خلاصه می شود:

- مطالعات ما بر روی کهکشان های مارپیچی کم جرم، یافته های قابل توجهی در مورد تأثیر محیط بر انداز آنها به دست آورده است. در محیط های متراکم تر، برهمکنش گرانشی و برخورد سریع کهکشانی، باعث کاهش اندازه دیسک می شود. برعکس، کهکشان های مارپیچی با جرم بالا در محیط های کم چگالی، این برهمکنش ها را تجربه نمی کنند و در نتیجه اندازه دیسک بزرگتری دارند.

- تحقیقات ما نشان می دهد که برهمکنش های گرانشی بر اندازه کهکشان های مارپیچی با جرم بالا تأثیری ندارد. این یافته نشان می دهد که روند تحول این کهکشان ها در هر سه محیط یکسان است. همچنین نتایج نشان می دهند که تأثیر محیط بر SSFR قابل توجه است. کهکشان ها در محیط های متراکم تر، به علت برهمکنش های گرانشی و اثر فشار محیط داغ بین کهشکانی، گاز سرعت خود را از دست می دهند. در نتیجه کاهش فراوانی گاز سرد، سرعت تشکیل ستاره کاهش می یابد. کهکشان های موجود در تهی جا ها کاملاً منزوی هستند و می توانند گاز سرد خود را حفظ کنند که به نوبه خود به آنها امکان می دهد به شکل گیری ستاره ادامه دهند. لازم به ذکر است که علیرغم جرم بالای کهکشانهای مارپیچ، جرم هاله آنها در تمام محدوده ها ثابت می ماند و بر توانایی آنها برای تشکیل ستاره تأثیر نمی گذارد.

- ما دریافتیم که محیط بر اندازه و سرعت تشکیل ستاره کهکشان های بیضوی با جرم بالا تأثیری ندارد. کهکشان های بیضوی با جرم کم وقتی در محیط هایی با چگالی کمتر یافت می شوند کمی بزرگ تر هستند و همچنین سرعت تشکیل ستاره ای بالاتری نسبت به آنهایی که در محیط های چگال تر یافت می شوند، نشان می دهند. بررسی بیشتر با استفاده از مجموعه داده بزرگتر برای کاوش ضروری است.

ما جمعیتی از کهکشان‌های بیضوی را در تهی جاها پیدا کرده‌ایم که نرخ‌های تشکیل ستاره (sSFR) بالا و نسبت برآمدگی به کل (B/T) بالاتری دارند. این کهکشان‌ها به طور بالقوه می‌توانند کهکشان‌های کروی شکل ستاره‌ای باشند. این کهکشان‌ها ممکن است به دلیل ادغام‌های جزئی یا قرار گرفتن در محیط‌های غنی از گاز، دوره اخیر تشکیل ستاره را پشت سر گذاشته باشند. با این حال، تحقیقات بیشتر برای درک بهتر این جمعیت خاص ضروری است. مطالعات بیشتر با حجم بیشتری از داده‌ها، موضوع را روشن می‌کند.

منابع

- 1-A. van der Wel, M. Franx, The Astrophysical Journal, ۷۸۸:۲۸ (۱۹pp), ۲۰۱۴
- 2-Aikio, J., & Maehoenen, P. ۱۹۹۸, ApJ, ۴۹۷, ۵۳۴
- 3-Ayromlou M., Nelson D., Yates R. M., Kauffmann G., Renneby M., White S. D. M., ۲۰۲۱, MNRAS, ۵۰۲, ۱۰۵۱
- 4-Ayromlou M., Nelson D., Yates R. M., Kauffmann G., White S. D. M., MNRAS, ۴۸۷, ۴۳۱۳ (۲۰۱۹)
- 5-Rasmussen et al, The Astrophysical Journal, ۷۵۷:۱۲۲ (۲۰۱۲)
- 6-Larson et al, Astrophysical Journal, Part ۱, vol. ۲۳۷, p. ۷۰۷-۶۹۲ (۱۹۸۰)
- 7-Kapferer et al, A&A, ۴۹۹, ۸۷-۱۰۲ (۲۰۰۸)
- 8-Davis M., Efstathiou G., Frenk C. S., White S. D. M., ۱۹۸۵, ApJ, ۲۹۲, ۳۷۱
- 9-Jian Fu, MNRAS ۴۸۷, ۴۳۱۳-۴۳۳۱ (۲۰۱۹)
- 10-John Kormendy, The Astrophysical Journal, ۴۱۹-۲۱۷:۴۰۶, ۱۹۷۷.
- 11-Lamiya Mowla, arXiv:۱۹۰۱.۰۵۰۱۴v۲ [astro-ph.GA] ۳۰ Sep ۲۰۱۹
- 12-M. Yates, MNRAS ۴۳۵, ۳۵۰۰-۳۵۲۰ (۲۰۱۳)
- 13-Naab, T., Johansson, P. H., Ostriker, J. P., & Efstathiou, G. ۲۰۰۷, ApJ, ۶۵۸, ۷۱۰

- 14-Robert C. Kennicutt, Jr, The Astrophysical Journal, ۶۷-۲۷۲:۵۴, (۱۹۸۳)
- 15-Shankar, F., Marulli, F., Bernardi, M., et al. ۲۰۱۳, MNRAS, ۴۲۸, ۱۰۹
- 16-Shen, S., Mo, H. J., White, S. D. M., et al. ۲۰۰۳, MNRAS, ۳۴۳, ۹۷۸
- 17-Kauffmann, G., Heckman, T. M., White, S. D. M., et al. ۲۰۰۳, MNRAS, ۳۴۱, ۵۴
- 18-Shy Genel, Dylan Nelson, MNRAS ۴۷۴, ۳۹۷۶-۳۹۹۶ (۲۰۱۸)
- 19-Springel V. et al., ۲۰۰۵, Nature, ۴۳۵, ۶۲۹
- 20-Tavasoli S., Vasei K., Mohayaee R., ۲۰۱۳, A&A, ۵۵۳, A۱۵
- 21-van Dokkum, P. G., Whitaker, K. E., Brammer, G., et al. ۲۰۱۰, ApJ, ۷۰۹, ۱۰۱۸

The Mass-Size Relation of Galaxies in Varied Environments

Mohammareza Shojaei^{*(1)}, Saeed Tavasoli⁽¹⁾, Parsa Ghafour⁽¹⁾;

1. Kharazmi University, Physics Faculty

Abstract

We investigate the stellar mass-size relation of galaxies and their specific star formation rate (sSFR) in both high-density and low-density environments. The study is based on data obtained from the Millennium simulation in $z=0$. According to our research, the size of massive elliptical and spiral galaxies is unaffected by their environment. These studies show that low-mass spiral galaxies are larger in voids than in dense environments. Also, among the elliptical galaxies, we observed a group of low-mass galaxies that were more compact despite the same mass. Due to the effects of ram pressure stripping and gravitational interaction, massive spiral galaxies tend to have lower star formation rates. The size of low-mass spiral galaxies is affected by dense environments, resulting in larger sizes in voids. Our analysis indicates that the abundance of cold gas has a greater impact on star formation rate than the halo mass of galaxies in all environments.

Key words: Keywords: galaxies: evolution – galaxies: structure –galaxies: stellar content – galaxies: fundamental parameters

*Corresponding Author: Mohammadreshojaei@gmail.com